

[Sønderup.]

holdene havde nødvendiggjort. Det vilde selvfølgelig føre for vidt her at gaa i Enkelt-heder, men der er Grund til at pege paa nogle af de vigtigste Love. Jeg tænker i denne Forbindelse paa Saneringen af Penge-væsenet. Der kan være delte Meninger om Enkeltheder i den Lovgivning, der knytter sig hertil — den fulde Retfærdighed naas som bekendt aldrig —, men det er ligetil, at det var nødvendigt at foretage en Reduktion af de Kapitaler, der figurerede paa Papiret, men hvorom det i saa stor Udstrækning gjaldt, at der ingen virkelige Værdier var bag ved dem. De Værdier var nemlig slæbt bort. Man kunde være tilbøjelig til at sige, at det karakteristiske for vort Lands Vekommende i netop denne Situation var, at Omfanget af den Udplyndring, der havde fundet Sted i Tyskertiden, ikke i fuldt Maal gik op for os, bl. a. fordi Nationalbanken var tvunget til at finansiere Udplyndringen, saaledes at det egentlig først var bagefter, vi for Alvor mærkede Følgerne. Derfor er det min Opfattelse, alle Forhold taget i Betragtning, at det var af livsvigtig Betydning for os at faa tilvejebragt Sundhed paa disse Omraader. Det var det af Hensyn til alle Parter — man kan godt sige, uanset om det drejede sig om Folk med større eller mindre Formue eller Folk, som overhovedet ingenting ejede.

Jeg skal dernæst nævne et andet Omraade: Aldersrentelovgivningen og Tjenestemandsløven, hvor man i begge Tilfælde i Forstaaelse af, at netop disse Kategorier af Medborgere havde været vanskeligt stillet under Krigen, gennemførte væsentlige Forbedringer. Et andet Omraade, hvor det i særlig høj Grad har været af Betydning, at Ændringer er blevet foretaget, er hele Arbejdsløshedslovgivningen. Jeg tror, der er Anledning til at minde om, at vi paa det Tidspunkt stod med en Lovgivning, der var tilrettelagt med en stor Arbejdsløshed for Øje, og at vi hertil her i Tinget havde vedtaget en Arbejdsfordelingslov, der var tilpasset efter Hensynet til at afholde store Befolkningsdele fra næsten nødtvungent at være henvist til at søge Beskæftigelse i Tyskland. Vi vilde hellere gennem betragtelige Understøttelsesbeløb sætte Befolkningen i Stand til at uddrage sig Tyskerbeskæftigelsen, end vi over National-

banken vilde betale til eller opfordre de paagældende til at tage Del i den Beskæftigelse, Tyskerne satte i Værk. Men det er ligetil, at i det Øjeblik Situationen blev den, at vi igen skulde til at virke for os selv, maatte denne Lovgivning selvfølgelig tilrettelægges saaledes, at den ikke stillede sig som en Hindring for, at alle de forskellige Erhvervsomraader kunde faa netop den Arbejdskraft, der var saa stort Behov for. Her var der det ejendommelige, den Tale til Trods, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft for et Øjeblik siden holdt, at man ikke fra socialdemokratisk Side havde Mod eller Magt til at medvirke ved denne saa haardt tiltrængte Tilpasning netop paa disse Omraader.

Jeg kan godt — det er naturligt at gøre det i denne Forbindelse — omtale Standsningen af offentlige Arbejder med Tilskud. Man har fra socialdemokratisk og kommunistisk Side kritiseret, at disse offentlige Arbejder blev standset, og man har heller ikke undset sig for nu og da at føre den rent øjeblikkelige Ledighed, vi har, i Marken som Bevis for det urimelige i, at de offentlige Arbejder i sin Tid blev standset. Kan man eller vil man overhovedet aldrig se, at man hverken kan bygge Landet op eller fremstille Eksportvarer ved offentlige Arbejder med stort Statstilskud? Det bekræfter sig atter og atter, at Socialdemokratiet fortsat synes at hylde den Anskuelse, at bare der arbejdes, kommer det ikke saa nøje an paa, hvor et Arbejde foregaar, eller hvad det er for et Arbejde. Vi er netop i det heldige Tilfælde for Øjeblikket, at vi kan beskæftige Arbejdskraften inden for det private Erhvervsliv, og det er netop ved Hjælp af den Beskæftigelse, der her finder Sted, at vi skal prøve paa at genvinde det Leveniveau, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft ogsaa for et Øjeblik siden omtalte. Og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at saafremt vi vedrørende Beskæftigelse og Genopbygning i det hele taget skal følge den Recept, han for et Øjeblik siden gav Udtryk for, tror jeg, vi havner netop dér, hvor det ærede Medlem antydede, at vi var ved at havne: i Forhold af en saadan Karakter, at det ikke vil være muligt for os at genvinde vor gamle Levestandard. Havde vi i det sidste Aar, i det sidste halvandet Aar, haft en socialistisk Rege-